

Ad@ i J@ś na matematycznej wyspie, PAKIET 68, SCENARIUSZE LEKCJI, nazwa zasobu: *nauczyciel_2_68*, do zastosowania z: *uczeń_2_68* (materiały dla ucznia), pomoce multimedialne zgromadzone na www.matematycznawyspa.pl: *Wymienię „ch” na „sz”* (507_mm_wymienie_ch_na_sz) *Dwie drużyny* (443_mat_dwie_druzyny).

Klasa II, edukacja polonistyczna,
krąg tematyczny „Dobrofrajda – czyli warto być dobrym”
Temat: Przepraszam, w czym mogę pomóc?

Cele edukacyjne:

- uwrażliwienie na konieczność niesienia pomocy innym, zwłaszcza osobom dotkniętym chorobą i osobom starszym,
- kształcenie umiejętności słuchania ze zrozumieniem opowiadania,
- kształcenie umiejętności tworzenia opowiadania na podstawie podanych punktów,
- kształcenie umiejętności rozumienia związków frazeologicznych o znaczeniu przenośnym,
- kształcenie umiejętności poprawnego zapisu wyrazów z *ch* wymiennym,
- doskonalenie umiejętności posługiwania się słownikami,
- kształcenie umiejętności posługiwania się nowoczesnymi technologiami.

Oczekiwane osiągnięcia ucznia:

Uczeń:

- rozumie, że należy pomagać innym, zwłaszcza osobom dotkniętym chorobą i osobom starszym,
- słucha ze zrozumieniem opowiadania,
- tworzy opowiadanie na podstawie podanych punktów,
- rozumie znaczenie związków frazeologicznych o znaczeniu przenośnym,
- potrafi poprawnie zapisywać wyrazy z *ch* wymiennym,
- korzysta ze słownika frazeologicznego,
- posługuje się tablicą multimedialną.

Metody: rozmowa z elementami dyskusji, metoda ćwiczeniowa, ćwiczenia interaktywne.

Formy pracy: praca zespołowa, praca indywidualna.

Środki dydaktyczne: komputer z dostępem do internetu i rzutnik multimedialny/tablica multimedialna, pomoc multimedialna *Wymienię „ch” na „sz”*, karty pracy: *Ad@ i J@ś na matematycznej wyspie – materiały dla ucznia*, słownik frazeologiczny.

Przebieg lekcji:

1. Na początku lekcji nauczyciel proponuje uczniom wysłuchanie krótkiego opowiadania z zadania 1 z karty pracy. Następnie chętni uczniowie sami odczytują tekst. Potem uczniowie samodzielnie wybierają poprawne odpowiedzi na pytania do treści opowiadania – zadanie 2 z karty pracy.
2. Nauczyciel rozmawia z uczniami na temat konieczności i celowości niesienia pomocy osobom dotkniętym chorobą, starszym i małym dzieciom.
3. Następnie uczniowie tworzą opowiadanie na podstawie punktów z zadania 3 z karty pracy. Nauczyciel zwraca uwagę, by uczniowie używali wyrażen określających następstwo zdarzeń.
4. Nauczyciel pyta uczniów, jak rozumieją zwroty *mieć serce na dłoni*, *mieć otwarte serce* oraz wyrażenie *pomocna dłoń*. W międzyczasie chętni uczniowie odszukują te zwroty i wyrażenie w słowniku frazeologicznym i na koniec rozmowy odczytują je.
5. Następnie uczniowie próbują określić swoje mocne strony i możliwości udzielania pomocy innym. Podają przykłady konkretnych sytuacji, w których w miarę swoich możliwości mogą pomóc drugiemu człowiekowi.
6. Uczniowie wykonują pozostałe zadania z karty pracy. Nauczyciel wprowadza informacje dotyczące wyrazów, w których *ch* wymienia się na *sz*.
7. Na zakończenie nauczyciel włącza pomoc multimedialną *Wymienię „ch” na „sz”*. Chętni uczniowie wykonują zadanie z tej pomocy.

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

OŚRODEK
ROZWOJU
EDUKACJI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

**Klasa II, edukacja matematyczna,
krąg tematyczny „Dobrofrajda – czyli warto być dobrym”**

Temat: Przepraszam, w czym mogę pomóc?

Cele edukacyjne:

- kształcenie umiejętności rozumienia pojęć: *liczba parzysta* i *liczba nieparzysta* (na poziomie enaktywnym, ikonicznym i symbolicznym),
- kształcenie umiejętności werbalizacji rozumienia parzystości i nieparzystości liczb,
- kształcenie umiejętności samodzielnego rozstrzygania, które liczby są parzyste, a które nieparzyste (w zakresie 30, ze szczególnym uwzględnieniem liczby 0),
- kształcenie umiejętności samodzielnego wnioskowania na podstawie obserwacji i zebranych doświadczeń,
- doskonalenie umiejętności pracy w grupie,
- rozwijanie umiejętności korzystania z nowoczesnych technologii.

Oczekiwane osiągnięcia ucznia:

Uczeń:

- zna i stosuje pojęcia: *liczba parzysta* i *liczba nieparzysta* (na poziomie enaktywnym, ikonicznym i symbolicznym),
- słownie uzasadnia parzystość i nieparzystość liczb,
- potrafi samodzielnie rozstrzygnąć, które liczby są parzyste, a które nieparzyste (w zakresie 30, ze szczególnym uwzględnieniem liczby 0),
- potrafi wyciągać wnioski w oparciu o obserwację i zebrane doświadczenia,
- współpracuje w grupie,
- korzysta z tablicy multimedialnej.

Metody: metoda czynnościowa, metoda ćwiczeniowa, rozmowa, ćwiczenia interaktywne.

Formy pracy: praca w grupie, praca indywidualna, praca w parach.

Środki dydaktyczne: drobne przedmioty (np. guziki, kamyki), karteczki z liczbami, karty pracy: *Ad@* i *J@ś na matematycznej wyspie – materiały dla ucznia*, komputer z dostępem do internetu i rzutnik multimedialny/tablica multimedialna, pomoc multimedialna *Dwie drużyny*.

Przebieg lekcji:

1. Nauczyciel dzieli uczniów na grupy. Rozdaje każdej np. po 17 guzików, później np. po 26 kamyków itd. Za każdym razem dzieci układają przedmioty w pary. Jeśli się uda – wstają, jeśli nie – siedzą.
2. Uczniowie wracają na swoje miejsca i wykonują zadanie 1 i 2 z karty pracy. Nauczyciel przechodzi między ławkami i sprawdza poprawność wykonania poleceń.
3. Dzieci ustawiają się przed ławkami. Nauczyciel przypomina, co to jest liczba parzysta i liczba nieparzysta. Później pokazuje kolejne karteczki z liczbami. Jeśli dzieci uznają, że liczba jest parzysta – robią dwa podskoki, jeśli nieparzysta – obracają się dookoła własnej osi. Można urozmaicić grę: jeżeli ktoś się pomyli, to wraca na swoje miejsce.
4. Uczniowie zaznaczają oraz zapisują liczby zgodnie z opisem w zadaniu 3 i 4. Nauczyciel przechodzi między ławkami i sprawdza poprawność wykonania poleceń.
5. Nauczyciel zwraca uwagę uczniów na to, że zero jest liczbą parzystą. Później dzieci oznaczają piłki z zadania 5. Na koniec prowadzący pyta, ile jest liczb każdego rodzaju.
6. Prowadzący dobiera dzieci w pary. Zespoły wspólnie uzupełniają luki w zadaniu 6 oraz tabelę z zadania 7. Nauczyciel wskazuje osoby, które odczytują odpowiedzi.
7. Nauczyciel pokazuje karteczki z liczbami od 0 do 30. Wyznacza osoby, które określają parzystość danej liczby i ją uzasadniają.
8. Nauczyciel uruchamia pomoc multimedialną *Dwie drużyny*. Wybrani uczniowie podchodzą do tablicy i wykonują polecenia z tej pomocy.

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

OŚRODEK
ROZWOJU
EDUKACJI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Klasa II, edukacja plastyczna,
krąg tematyczny „Dobrofrajda – czyli warto być dobrym”
Temat: Przepraszam, w czym mogę pomóc?

Cele edukacyjne:

- kształcenie sprawności manualnej, utrwalanie pojęć matematycznych,
- wykorzystanie różnych technik.

Oczekiwane osiągnięcia ucznia:

Uczeń:

- potrafi ulepić anioła i serce, wykorzystuje różne techniki w pracy plastycznej,
- prawidłowo odmierza podane proporcje.

Metody: metoda zadaniowa.

Formy pracy: praca indywidualna.

Środki dydaktyczne: składniki na masę solną (mąka, sól, woda, olej), wałek do ciasta, wyciskacz do czosnku, spinacz, szablon serca, wykałaczka, tasiemka, farby akrylowe, brokat, lakier.

Przebieg lekcji:

1. Nauczyciel mówi uczniom, że na dzisiejszych zajęciach wykonają z masy solnej serca i anioły.
2. Uczniowie pod kierunkiem nauczyciela przygotowują masę solną. **Wszystkie składniki odmierzają według zapisanego na tablicy przepisu** (tyle potrzeba składników na jedną osobę):

- ok. 1 szklanka mąki,
- ok. 1 szklanka soli,
- ok. pół szklanki wody,
- ok. łyżka oleju.

Jeśli masa będzie się nadal lepić do rąk, należy dodać jeszcze trochę mąki, a następnie dobrze wyrobić masę.

2. Z tak przygotowanej masy uczniowie wykonują anioły. Najpierw formują sukienkę z aureolą i miejscem na głowę, później wyrabiamy masę wałkiem na płasko, tworząc parę skrzydeł. Spód jest płaski, a wierzchnia strona jest wypukła. Następnie wyrabiają kulkę na głowę, wykrajają wyciskaczem do czosnku włosy anioła, przyklejają je do głowy przez delikatne zmoczenie masy wodą. Z masy można też dołożyć jeszcze drobne elementy na sukienkę i rączki. W skrzydełkach należy zrobić lekkie nacięcia. Pod spód anioła trzeba wsunąć spinacz, tak aby po wyschnięciu można było aniołka powiesić (np. na choince lub na ścianie).

3. Podobnie uczniowie tworzą serca, korzystając przy tym z przygotowanych wcześniej szablonów. Najpierw lepią kulkę i ją rozwałkują, a następnie przykładają do masy szablon. Resztki zbędnego ciasta usuwają. W górnej części serca robią dziurkę wykałaczką, tak aby po upieczeniu można było je powiesić na sznureczku.

4. Po wykonaniu prac, jeżeli jest taka możliwość, należy je upiec w szkole, w piekarniku rozgrzanym do ok. 150–180 stopni, na złoty kolor. Później, po ostygnięciu, trzeba pomalować serca i anioły farbami akrylowymi, posypać brokatem i polakierować. Czynności te uczniowie mogą wykonać również z rodzicami w domu.

Klasa II, wychowanie fizyczne,
krąg tematyczny „Dobrofraja – czyli warto być dobrym”
Temat: Przepraszam, w czym mogę pomóc?

Cele edukacyjne:

- kształtowanie prawidłowej koordynacji ruchowej, zwinności,
- kształcenie umiejętności matematycznych,
- kształcenie poczucia przynależności do grupy,
- kształtowanie prawidłowej postawy.

Oczekiwane osiągnięcia ucznia:

Uczeń:

- potrafi wykonywać ćwiczenia z nietypowym przyborem,
- rozwija zwinność i płynność ruchową,
- współpracuje w grupie,
- wie, co oznacza pion i poziom, poprawnie przelicza zbiory.

Metody: metoda zadaniowa, metoda zabawowa.

Formy pracy: praca indywidualna, praca w grupie, praca w parach.

Środki dydaktyczne: dwie plastikowe butelki dla każdego ucznia, piłeczki do tenisa ziemnego.

Przebieg lekcji:

1. Zbiórka. Sprawdzenie gotowości do zajęć.

2. Marsz po obwodzie dużego kola. Nauczyciel rozdaje uczniom po dwie plastikowe butelki po wodzie. Uczniowie trzymają butelki w dłoniach, maszerują, wymachując rękoma do przodu i do tyłu. Na sygnał opuszczenie rąk i uderzanie butelkami o siebie. Kolejny sygnał oznacza dotknięcie butelką o podłogę na zmianę, raz lewą, raz prawą, w marszu.

3. Ustawienie uczniów w czterech rzędach, przed wyznaczoną linią startu. Każdy zawodnik układa swoją butelkę za linią, w poziomie, w odległości 0,5 metra od siebie. Zawodnicy liczą, ile butelek jest ułożonych na linii, tak aby w każdym zespole była równa liczba przeszkód. Mogą też policzyć szybko pojemność butelek. Potem następuje przeskakiwanie na jednej nodze, a potem na dwóch nogach przez leżące butelki, przeskakiwanie naprzemiennie, raz prawą, raz lewą nogą, omijanie butelek slalomem.

4. W siadzie skulnym przesuwanie do siebie i od siebie stopami dwóch butelek jednocześnie. Stojąc – turlanie jednej butelki raz prawą, raz lewą stopą. Stojąc w lekkim rozkroku, uczniowie trzymają butelki w dłoniach przy udach, na sygnał powoli podnoszą jednocześnie ręce w górę, kierując je przed siebie. Następnie nauczyciel powtarza ćwiczenie – dzieci mają skierować ręce w stronę boków tułowia i złączyć ręce w górze. Na koniec opuszczają je powoli.

5. Odbijanie piłeczek do tenisa ziemnego plastikowymi butelkami. Próba trafienia i odbicia piłeczki od podłogi/ściany. Podawanie piłeczek tenisowych w parach do siebie i odbijanie ich butelkami.

6. Zebranie sprzętu. Zakończenie zajęć.

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

OŚRODEK
ROZWOJU
EDUKACJI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

